

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/81/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204691
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219204691.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobkyne: E. V., nar. XX.X.XXXX, adresa H. L., Y. XXXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Legium, s. r. o., so sídlom Bratislava, Bukureštská 3, IČO: 36 867 870, proti žalovaným: 1. K. S., nar. XX.XX.XXXX, adresa U. - Y., L. Z. XXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Ivana Hutňanová, so sídlom Bratislava, Krížna 17D, 2. V. V., nar. XX.X.XXXX, adresa U. - Y., L. Z. XXX/X, t. č. ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, zastúpený splnomocnencom: FORTITUDINE, s. r. o. Advokátska kancelária, so sídlom Dunajská Streda, Čukáraboň 7332/2A, IČO: 47 257 067, o zaplatenie 972.755,68 Eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovanej 1. proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská streda č. k. 8C/16/2019-138 zo dňa 22.1.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 8C/16/2019-145 zo dňa 31.1.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým zakázal žalovanej 1. nakladať s nehnuteľnosťami a) nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Y., obec Y., okres Dunajská Streda, zapísanými na liste vlastníctva číslo XXX ako stavby, a to konkrétne hala C - spracovanie tabakových výrobkov so súpisným číslom XXX stojaca na pozemku s parcelným číslom 272/21 a hala D - sklad cementu a vápna so súpisným číslom XXX stojaca na pozemku s parcelným číslom 272/22, to všetko v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/1 k celku; b) nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Y., obec U., okres Dunajská Streda, zapísanými na liste vlastníctva číslo XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to konkrétne orná pôda vo výmere 209 m² (správne 290 m², pozn.) s parcelným číslom 223/4, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 198 m² s parcelným číslom 223/13, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 45 m² s parcelným číslom 223/17, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 47 m² s parcelným číslom 223/18, ako aj s nehnuteľnosťami zapísanými na tomto liste vlastníctva ako stavby, a to konkrétne rodinný dom so súpisným číslom XXX stojaci na pozemku s parcelným číslom 223/13, vonkajší bazén so súpisným číslom XXX stojaci na pozemku s parcelným číslom 223/18 a dvojgaráž so súpisným číslom XXX stojaci na pozemku s parcelným číslom 223/17, to všetko v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/1 k celku; c) nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území U., obec U., okres Dunajská Streda, zapísanými na liste vlastníctva číslo XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to konkrétne zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 113 m² s parcelným číslom 2723/1, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 16 m² s parcelným číslom 2723/2, ako aj s nehnuteľnosťami zapísanými na tomto liste vlastníctva ako stavby, a to konkrétne prístavba rodinného domu so súpisným číslom XXX stojaca na pozemku s parcelným číslom 2723/1, to všetko v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/1 k celku; d) nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v katastrálnom území U., obec U., okres Dunajská Streda, zapísanou na liste vlastníctva číslo XXX ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej

mape, a to konkrétne zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 234 m² s parcelným číslom 2708, v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/2 k celku; e) nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v katastrálnom území Y., obec U., okres Dunajská Streda, zapísanou na liste vlastníctva číslo XXXX ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, a to konkrétne orná pôda vo výmere 580 m² s parcelným číslom 223/5, v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/2 k celku; f) obchodným podielom v obchodnej spoločnosti cww group s.r.o., IČO: 50 367 307, so sídlom Stará cesta 716/5, 931 01 Šamorín, zapísanou v obchodnom registri vedenom pri Okresnom súde Trnava, oddiel Sro, vložka č. 43319/T zodpovedajúcim splatenému peňažnému vkladu jediného spoločníka do základného imania obchodnej spoločnosti vo výške 5.000,- Eur, a to tak, že tieto nemôže predať, darovať, prenajímať, iným spôsobom scudziť ani zaťažiť záložným právom, zriaďovať vecné bremená a dať ako zábezpeku, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej pod sp. zn.: 8C/16/2019.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333, § 334 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj ust. § 123 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobkyňa sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na tom základe, že žalobou vo veci samej sa domáha, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 972,755,68 Eur s príslušenstvom, ktorý nárok žalobkyne vznikol na základe viacerých na seba naväzujúcich zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovanými za trvania ich manželstva. Žalovaná 1. a žalovaný 2. sú bývalí manželia, pričom žalovaný 2. je synom žalobkyne. Medzi žalovanou 1. a žalovaným 2. pritom prebieha na Okresnom súde Dunajská Streda niekoľko sporov o určenie vlastníckeho práva vo vzťahu k ich spoločnému majetku, ktorý však bol formálne evidovaný ako výlučné vlastníctvo žalovanej 1., avšak v skutočnosti predstavuje spoločný majetok žalovaných (sp. zn.: 21C/62/2019, 7C/27/2019, 12C/32/2019). Tiež prebieha sporové konanie sp. zn. 14C/38/2019 medzi žalovaným 2. a obchodnou spoločnosťou cww group s.r.o., IČO: 50 367 307, so sídlom Stará cesta 716/5, 931 01 Šamorín, ktorej konateľom a zároveň aj jediným spoločníkom je práve žalovaná 1. Okrem nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyššie označených sporových konaní medzi žalovanými, je žalovaná 1. je vlastníčkou i nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/1 k celku, na liste vlastníctva č. XXX v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/1 k celku, na liste vlastníctva č. XXX v spoluvlastníckom pomere v podiele 1/2 k celku a na liste vlastníctva č. XXXX v spoluvlastníckom podiele v pomere 1/2 k celku. Žalobkyňa po podaní žaloby vo veci samej zistila, že žalovaná 1. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2019 previedla všetky nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako aj nehnuteľnosť pôvodne zapísanú na liste vlastníctva č. XXX ako stavba, a to konkrétne hala E - sklad lešenia so súpisným číslom XXX stojaci na pozemkoch s parcelným číslom 272/5 a 272/38 (uvedená nehnuteľnosť je v súčasnosti evidovaná na liste vlastníctva č. XXX) na tretiu osobu. Následne žalovaná 1. na tretiu osobu previedla kúpnu zmluvou zo dňa 16.10.2019 predtým už aj nehnuteľnosť zapísanú pôvodne na liste vlastníctva č. XXX ako stavba, a to konkrétne dielňa + výrobňa bez súpisného čísla stojaca na pozemku s parcelným číslom 272/18 (uvedená nehnuteľnosť je v súčasnosti evidovaná na liste vlastníctva č. XXX). Žalobkyňa mala za to, že je nepochybné, že žalovaná 1. napriek vyššie označeným prebiehajúcim sporovým konaniam medzi ňou a žalovaným 2., ktoré sú na príslušných listoch vlastníctva evidované ako poznámky, nakladá s uvedenými nehnuteľnosťami, pričom žalobkyňa nemá vedomosť o tom, ktoré súčasti majetku evidované formálne vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1. sú v skutočnosti spoločným majetkom žalovanej 1. a žalovaného 2. a ktoré jeho súčasti sú výlučným majetkom žalovanej 1. Žalovaný 2. je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 25 rokov, pričom právoplatným rozsudkom mu bol zároveň uložený aj trest prepadnutia majetku, pritom nie je evidovaný ako vlastník žiadneho majetku, a to či už huteľného alebo nehnuteľného, nedisponuje ani finančnou hotovosťou, ktorá by mohla byť použitá na splnenie spoločného záväzku žalovaných. Avšak podľa predloženého vyjadrenia žalovaného 2. zo dňa 30.11.2019, je jej nárok uplatňovaný v tomto konaní vo veci samej proti žalovaným existujúcim a trvajúcim nárokom, pričom v prípade úspechu žalobkyne v predmetnom konaní, môže byť jej nárok uspokojený len z majetku, vo vzťahu ku ktorému je evidovaný ako výlučný vlastník žalovaná 1. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje vysoký finančný nárok, preto nakladanie s majetkom zo strany žalovanej 1. vážne ohrozuje prípadnú exekúciu vedenú za účelom uspokojenia jej nároku. Opakované nakladanie s nehnuteľnosťami zo strany žalovanej 1. pritom potvrdzuje, a teda je zároveň dôkazom bezprostrednej ujmy, ktorá žalobkyni hrozí bez vydania neodkladného opatrenia. Preto mala žalobkyňa za to, že je potrebná dočasná úprava pomerov, pričom nariadením neodkladného opatrenia tak bude naplnená požiadavka ochrany oprávnených záujmov žalobkyne spočívajúcich v tom, aby žalovaní (či už spoločne

alebo samostatne) disponovali v čase prebiehajúceho konania vo veci samej majetkom v dostatočnom rozsahu na to, aby v prípade nesplnenia ich existujúceho spoločného záväzku voči žalobkyni, mohol byť tento záväzok uspokojený z ich spoločného, resp. samostatného majetku, pričom žalobkyňa má vážne a opodstatnené obavy z ohrozenia prípadnej exekúcie.

4. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, nakoľko je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, nakoľko žalobkyňa osvedčila možnú existenciu práva vo veci samej, t. j. pravdepodobnosť jej nároku, ako aj existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, nakoľko žalovaná 1. vykonáva úkony smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťami, a to konkrétne formou ich predaja, ktoré môžu slúžiť na splnenie dlhov žalovaných voči žalobkyni, čím hrozí ujma na práve žalobkyne. Súd prvej inštancie uviedol, že zohľadnil tiež možné následky zásahov od práv strán sporu vyvolané nariadením neodkladného opatrenia. Na jednej strane ide o právo žalobkyne na zachovanie jej práva na uspokojenie dlhu zo strany žalovaných a na druhej strane je vlastnícke právo žalovanej 1. Ak žalovaná 1. nemá úmysel svoje vlastnícke právo alebo spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam previesť na inú osobu, resp. iným spôsobom s nimi nakladať, zásah do jej vlastníckeho práva v podobe zákazu takéhoto nakladania je fakticky iba formálny a nemá žiadny reálny dopad na žalovanú 1. Ak naopak žalovaná 1. má úmysel tieto nehnuteľnosti scudziť, prípadne zaťažiť, je daná bezprostredná hrozba ujmy na právach žalobkyne, a teda dôvod na vydanie neodkladného opatrenia. Preto nariadenie neodkladného opatrenia navrhnutého žalobkyňou môže splniť svoj zákonný účel, ktorým je zabezpečenie dočasnej ochrany práv, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, ktorých pravdepodobnosť žalobkyňa osvedčila a zásah do ktorých zo strany žalovanej 1. je reálny, keď na druhej strane žalovaná 1. nebude neprimerane obmedzená na svojich právach vzhľadom na mieru a rozsah ohrozenia tvrdených práv žalobkyne. Súd uviedol, že zohľadnil aj rovnováhu individuálnych záujmov, ktoré by mohli byť nariadením neodkladného opatrenia dotknuté a porovnal aj záujmy strán sporu, jednak v prospech ktorej sa má neodkladné opatrenie nariadiť, ako aj strany, ktorej môže nariadenie neodkladného opatrenia poškodiť, a to v zmysle zásady proporcionality. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalovaná nemá záujem prevádzať, či inak nakladať s nehnuteľnosťami, vydanie neodkladného opatrenia ju v podstate nijakým spôsobom neobmedzí, pričom zákaz dispozície s nehnuteľnosťami tu má i preventívny účinok.

5. Na základe návrhu Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam, opravil súd prvej inštancie postupom podľa § 224 CSP, opravným uznesením č. k. 8C/16/2019-145 zo dňa 31.1.2020, zrejmu nesprávnosť a chybu v písaní, ku ktorej došlo pri vyhotovení uznesenia č. k. 8C/16/2019-138 zo dňa 22.1.2020, keď vo výroku uviedol nesprávnu výmeru jednej z parciel, keď namiesto výmery 290 m² uviedol výmeru 209 m².

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, podala v celom jeho rozsahu, v spojení s jeho opravným uznesením, žalovaná 1. odvolanie, poukazujúc na dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho, že žalovaná 1. namietala, že jej spolu s neodkladným opatrením nebola doručená žaloba s prílohami, žalovaná 1. uviedla, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne na zaplatenie 972.755,68 Eur s príslušenstvom titulom ústne dohodnutých pôžičiek, ktoré jej mali byť žalobkyňou poskytnuté v hotovosti v rokoch 2003, 2006, 2011 a 2013 neuznáva v celom rozsahu, skutkové tvrdenia žalobkyne v zmysle § 151 CSP v tomto smere výslovne popiera a k veci uvádza, že nikdy sa so žalobkyňou ústne nedohodla na žiadnej zmluve o pôžičke a nikdy neprevzala od žalobkyne titulom pôžičiek, v hotovosti ani inak, peňažné sumy spolu vo výške 982.755,68 Eur, t. j. žalovaná 1. nie je v spore o zaplatenie sumy 972.755,68 Eur pasívne vecne legitimovaná. Tvrdenia žalobkyne o pôžičkách poskytnutých žalovanej 1. nemajú reálny základ a nezakladajú sa na pravde. Ak žalovaný 2. uzatvoril so žalobkyňou v rokoch 2003, 2006, 2011 a 2013 ústne zmluvy o pôžičkách a prevzal od žalobkyne titulom pôžičiek peňažné sumy spolu vo výške 982.755,68 Eur, žalovaná 1. o týchto skutočnostiach nemá žiadnu vedomosť. Žalovaná 1. uzavrela manželstvo so žalovaným 2. dňa 28.7.2007, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené počas trvania manželstva rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.5.2009, sp. zn. 7C/83/2009, právoplatným dňa 18.5.2009. Ak by žalovaný 2. preberal v čase trvania manželstva

(v roku 2011 a 2013) na seba záväzky titulom pôžičiek od žalobkyne, išlo by o individuálne záväzky žalovaného 2. a nie o spoločné záväzky žalovaných ako vtedajších manželov, čo taktiež vylučuje pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej 1. v spore. Na podporu svojich tvrdení žalovaná 1. predložila zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru č. 97/366/06 uzavretú dňa 14.12.2006 s H. F. L., a.s. ktorý úver vo výške 1.890.000,- Sk (t. j. 62.736,51 Eur), bol použitý na výstavbu rodinného domu v U. - Y. a ktorý úver spláca žalovaná 1. do dnešného dňa. Nie je teda pravdou tvrdenie žalobkyne, že žalovanej 1. poskytla v roku 2006 sumu 3.000.000,- Sk (t. j. 99.581,76 Eur) za účelom výstavby rodinného domu. Žalovaná 1. tiež výslovne popiera tvrdenie žalobkyne, že vo februári r. 2017 vrátila k jej rukám z celkovej dlžnej sumy 982.755,68 Eur sumu 10.000,- Eur. Žalovaná 1. tu poukazuje na obsah výzvy na vrátenie pôžičky zo dňa 21.10.2019, v ktorej žalobkyňa uviedla: „Nakoľko ste mi do dnešného dňa z uvedenej pôžičky nevrátili nič, vyzývam vás oboch, aby ste tak spravili v dodatočnej lehote podľa tejto výzvy.“ Tvrdenie žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o vrátení sumy 10.000,- Eur žalovanou 1. vo februári 2017 je preto nepravdivé, zavádzajúce a účelové. Vzhľadom na uvedené, nakoľko žalovaná 1. nebude uplatňovať, resp. osvedčovať žiadne svoje právo, nie je objektívne možné, aby žalovaná 1. preukazovala, resp. navrhovala protidôkazy, že zmluvy so žalobkyňou neuzatvorila, resp. že žiadne peniaze od žalobkyne neprevzala, pretože jej svedčí tzv. negatívna dôkazná teória, podľa ktorej nie je možné preukazovať niečo, čo sa nestalo, t. j. preukazovať negatívne skutočnosti. Dôkazné bremeno je tak výlučne na žalobkyňu. Listinné dôkazy, ktoré žalobkyňa označila v návrhu, a to „výzva žalovaným na vrátenie pôžičky zo dňa 21.10.2019“ a „vyjadrenie žalovaného 2. zo dňa 30.11.2019,“ neboli pripojené k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (mali byť pripojené k žalobe) a neboli ani žalovanej 1. doručené, pričom má ísť o listinné dôkazy, ktoré majú preukazovať žalobou uplatnený hmotnoprávny peňažný nárok v sume 972.755,68 Eur. Súd teda napriek tomu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rozpore s ust. § 326 ods. 2 CSP neobsahoval listiny, na ktoré sa navrhovateľ v návrhu odvoláva, nariadil uznesením neodkladné opatrenie. Pritom súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol po preskúmaní obsahu predložených listinných dôkazov, pričom však neuvádza, ktoré listinné dôkazy boli podkladom pre jeho rozhodnutie. Uznesenie súdu prvej inštancie, je preto v tejto časti nepreskúmateľné, keďže nie je z neho možné zistiť, na základe konkrétne ktorých listinných dôkazov mal súd preukázanú dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a najmä existenciu práva žalobkyne vo veci samej, t. j. pravdepodobnosť jej nároku. Ďalej žalovaná 1. namietala, že aj napriek tomu, že zo znenia ust. § 326 ods. 1 CSP vyplýva, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť navrhovateľom opísané skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom aj samotný súd v odôvodnení uznesenia konštatuje, že nárok vo veci musí byť hodnoverne osvedčený a nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, venoval súd hmotnoprávnemu nároku žalobkyne vo veci samej v odôvodnení uznesenia iba dve vety, keď len stroho konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a že žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi osvedčila možnú existenciu práva vo veci samej. Keďže však súd prvej inštancie tieto listinné dôkazy nekonkretizoval, nie je zrejmé, z čoho mal nárok žalobkyne za hodnoverne osvedčený, so súčasným splnením atribútu vysokej pravdepodobnosti osvedčených skutočností, a to za situácie, keď nárok žalobkyne mal vzniknúť na základe zmlúv o pôžičkách uzatváraných so žalovanou 1. ústne a pôžičky žalovanej 1. mali byť poskytované v hotovosti. Hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe je vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Konštatovanie súdu o potrebe osvedčiť nárok vo veci samej a splniť pritom atribúty vysokej pravdepodobnosti tak vyznievajú len ako formálne konštatovania, bez akéhokoľvek reálneho dopadu na jeho rozhodnutie. Žalobkyňa pritom ani neuvádza, kedy presne a kde mali byť peňažné pôžičky žalovaným poskytnuté. Uvádza len širšie obdobia ako „druhá polovica roku 2003,“ „obdobie mesiacov august - november 2006,“ „priebežne počas roku 2011“ a „v období mesiaca roku 2013.“ Zmluva o pôžičke je pritom reálnou zmluvou, čo znamená, že k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkov. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 325/2009 z 30.6.2010). Od 1.1.2013 pritom nadobudol účinnosť zákon č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti, ktorý zakázal vykonávať medzi fyzickými osobami - nepodnikateľmi platby v hotovosti prevyšujúce sumu 15.000,- Eur, a to bez ohľadu na ich právny dôvod. Napriek tomu považoval súd nárok žalobkyne pozostávajúci z pôžičky poskytnutej v roku 2013 v sume 60.000,- Eur v hotovosti za hodnoverne osvedčený. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom vyplývajú aj ďalšie skutočnosti, ktoré sú spôsobilé vzbudiť dôvodné pochybnosti o existencii nároku žalobkyne vo veci samej voči žalovanej 1. Žalovaní sú bývalí manželia, pričom žalovaný 2. je synom žalobkyne. Medzi žalovanou 1. a žalovaným 2. prebieha viacero súdnych sporov, z čoho možno vyvodit', že záujmy žalovaných sú t. č. protichodné. Existenciu a trvanie nároku žalobkyne vo

veci samej má potvrdzovať žalovaný 2., ktorý je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 25 rokov, právoplatným rozsudkom mu bol uložený aj trest prepadnutia majetku, pričom žalovaný je nemajetný, nie je vlastníkom žiadnych hnutelných ani nehnuteľných vecí a nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, ktorá by mohla byť použitá na splnenie záväzku žalovaných. Žalobkyňa sama uvádza, že v prípade jej úspechu v konaní, môže byť jej nárok uspokojený len z majetku vo vlastníctve žalovanej 1. Vyjadrenie žalovaného 2., že nárok žalobkyne voči žalovaným je existujúcim a trvajúcim nárokom, je v kontexte skutočností tvrdených žalobkyňou len účelový, nakoľko uznanie nároku žalobkyne žalovaným 2. sa nijakým spôsobom nepremietne v majetkovej sfére žalovaného 2. Nie je preto možné ignorovať fakt, že všetky pôžičky mali byť dohodnuté ústne a všetky požičané peniaze mali byť poskytnuté v hotovosti, pričom poskytnutie pôžičiek potvrdzuje iba žalovaný 2., ktorý je synom žalobkyne a ktorému bol uložený trest prepadnutia majetku a zároveň ide o bývalého manžela žalovanej 1., ktorých záujmy, aj keď vystupujú na jednej strane sporu sú zjavne protichodné. Podľa žalovanej 1. sú tak vážnejšie pochybnosti o vzniku a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

7. Žalovaná 1. ďalej v podanom odvolaní poukazovala na to, že v zmysle ust. § 324 ods. 3 CSP nariadi súd neodkladné opatrenie iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. To znamená, že zabezpečovacie opatrenie má vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne, čo platí aj vtedy, ak ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie síce cituje ust. § 324 ods. 3 CSP, avšak v odôvodnení uznesenia sa s ním nijako nevyporiadal a neodôvodnil, prečo nemohol dosiahnuť sledovaný účel zabezpečovacím opatrením, a teda z akého dôvodu pristúpil k vydaniu neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie teda neskúmal splnenie podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia stanovenej v ust. § 324 ods. 3 CSP a bez toho, aby mal za preukázané, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, nariadil neodkladné opatrenie. Ďalej súd nariadil neodkladné opatrenie bez toho, aby sa vysporiadal s tým, či jeho nariadením spočívajúcim v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami, ako aj s obchodným podielom, nedochádza k zásahu do práv a slobôd žalovanej 1. garantovaných ústavou, t. j. či návrh je prípustný z hľadiska ústavnoprávnych princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené alebo suspendované výrokom neodkladného opatrenia. Súd teda neposúdil primeranosť jeho zásahu do právnych vzťahov účastníkov, t. j. vôbec sa nevysporiadal s otázkou pomeru medzi hodnotou dotknutých nehnuteľností a dotknutého obchodného podielu a výškou uplatneného nároku. Nariadením neodkladného opatrenia došlo k právne neudržateľnému nepomeru medzi tvrdým nárokom a najmä rozsahom jeho preukázania a obsahom neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami, ako aj s obchodným podielom. Súd konštatoval, že z listinných dôkazov bolo preukázané, že žalovaná 1. vykonáva úkony smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťami, a to formou ich predaja, z čoho súd následne vyvodil splnenie druhej podmienky nariadenia neodkladného opatrenia, a to existencie hrozby bezprostrednej ujmy na právach žalobkyne, ak nedôjde k nariadeniu neodkladného opatrenia. Je pravdou, že žalovaná 1. previedla vlastníctvo nehnuteľností, ktorých bola výlučným vlastníkom (LV č. XXX, k. ú. Y.) na tretie osoby (na spol. CUBER s. r. o. a na p. A. Y. Y.), ale tieto neboli v žiadnom prípade realizované s cieľom ukrátiť prípadné nároky žalobkyne v budúcnosti, keďže žalovaná 1. žiadne záväzky voči žalobkyňu neevidovala. Súd konštatoval, že ak žalovaná 1. nemá úmysel nakladať s nehnuteľnosťami dotknutými neodkladným opatrením, tak ju nariadené neodkladné opatrenie v podstate nijakým spôsobom neobmedzí. Takéto zdôvodnenie nariadenia neodkladného opatrenia v kontexte posúdenia jeho proporcionality je úplne arbitrárne, pretože pripustením takéhoto právneho záveru, by bolo možné odôvodniť úplne každé neodkladné opatrenie zakazujúce nakladať s nehnuteľnosťami, a to bez ohľadu na konkrétne skutkové okolnosti tej ktorej veci. V uznesení navyše úplne absentuje odôvodnenie jeho nariadenia vo vzťahu k obchodnému podielu v spol. cww group s. r. o., s ktorým súd taktiež zakázal žalovanej 1. nakladať. V danom prípade teda nie sú dané zákonné podmienky na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým súd zakázal žalovanej 1. disponovať s jej významným majetkom. Žalobkyňa žiadnym spôsobom a žiadnymi relevantnými dôkazmi hodnoverne neosvedčila, že jej nárok vo veci samej uplatnený voči žalovanej 1. je opodstatnený, čím neosvedčila ani nárok na vydanie neodkladného opatrenia. Žalovaná 1. preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanej 1. voči žalobkyňu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. K odvolaniu žalovanej 1. podala žalobkyňa písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že neodkladné opatrenie považuje za vydané dôvodne a ako jediný možný prostriedok zabezpečenia možnosti domôcť sa finančných prostriedkov, ktoré poskytla obom žalovaným. Zdôraznila, že medzi ňou a žalovanými existoval v čase realizácie finančných transakcií blízky rodinný vzťah. S ohľadom na tieto väzby boli realizované aj tieto finančné transakcie, z ktorých žalobkyňa uplatňuje svoje nároky voči žalovaným. Práve z dôvodu tohto blízkeho vzťahu, boli finančné prostriedky odovzdávané spôsobom, ako žalobkyňa podrobne uviedla vo svojej žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto ani nebola medzi nimi vedená podrobná evidencia o každej jednej finančnej transakcii, no žalobkyňa trvá na tom, že tieto sú skutočné a existujúce. Je pravdou, že syn žalobkyne, žalovaný 2. bol odsúdený, avšak to neznamena, že žalovaní naďalej nie sú povinní splatiť svoje spoločné pohľadávky a ani to, že by žalovaná 1. bola oprávnená pozbaviť žalovaného 2. jeho majetkových práv. Žalovaná 1. bola po celý čas partnerkou a manželkou žalovaného 2., po celý čas s ním žila v spoločnej domácnosti a spolu s ním hospodárila a nadobúdala majetok. Práve z dôvodu spôsobu života žalovaného 2., si žalovaní formálne zrušili bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a práve preto bol všetok ich majetok formálne vedený ako výlučné vlastníctvo žalovanej 1., no tento nadobúdali spoločne. Formálne bol teda žalovaný 2. nemajetný vždy, napriek tomu s ním žalovaná 1. viedla spoločný život v pomerne nákladnom štýle. Žalovaná 1. sa po rozvedení manželstva so žalovaným 2. odmietla vyporiadať ohľadne ich spoločného majetku. Z toho dôvodu medzi nimi prebieha niekoľko súdnych sporov. Počas týchto konaní a napriek zápisu informatívnych poznámok v príslušných listoch vlastníctva, žalovaná 1. tieto previedla do vlastníctva tretích osôb. K predaju sporných nehnuteľností zo strany žalovanej 1. došlo až po tom, čo žalobkyňa žalovaných vyzvala, aby jej finančné prostriedky vrátili. Napriek existujúcim rodinným väzbám, žalobkyňa nie je v takej majetkovej situácii, aby finančné prostriedky nepožadovala od žalovaných vrátiť, nakoľko tieto sama musí vrátiť svojim veriteľom, ako vyplýva z predložených dôkazov. Žalobkyňa nechce byť rukojemníkom nevysporiadaných a neprehľadných majetkových vzťahov medzi žalovanými, ktoré si účelovo založili oni dvaja medzi sebou a do ktorých obaja vstupovali dobrovoľne. Z doterajšieho postupu žalovanej 1. je žalobkyne zrejme, že napriek prebiehajúcim súdnym sporom neváha s majetkom, ktorý jediný môže slúžiť k uspokojeniu pohľadávky žalobkyne, nakladať spôsobom, že tento je prevádzaný na ďalšie osoby, a teda je odôvodnená obava žalobkyne o ohrození uspokojenia jej nárokov v prípade jej úspechu vo veci samej. Ak má žalovaná 1. za to, že žalobkyňa neosvedčila existenciu a oprávnenosť svojho nároku v potrebnom rozsahu, tak by mala žalovaná 1. minimálne v základnej miere preukázať, akým spôsobom, resp. z akých finančných prostriedkov nadobudla majetok, ktorý je toho času vedený ako jej výlučné vlastníctvo a ktorého hodnota je viac ako 800.000,- Eur. Je zrejme, že na nadobudnutie tohto majetku nestačil úver vo výške cca. 62.000,- Eur, ani jej minimálna mzda, ktorú tiež formálne žalovaná 1. poberala. Len samotný rodinný dom evidovaný na LV č. XXXX v k. ú. Y., v ktorom viedli žalovaní spoločnú domácnosť, je v odhadovanej hodnote 500.000,- Eur. Dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam, nemôže žalovaná 1. obísť spôsobom, že nie je povinná preukazovať neexistenciu skutočností, lebo je zrejme, že žalovaná 1. vlastní rozsiahle nehnuteľnosti, tieto nadobudla počas partnerského a manželského spolužitia so žalovaným 2., ktorý samostatne uplatňuje voči nej majetkové práva, pričom nikdy nedosahovala také príjmy, ktoré by jej umožnili financovať nadobudnutie týchto nehnuteľností a do týchto majetkových vzťahov vstupovala dobrovoľne. Preto je podľa žalobkyne nariadené neodkladné opatrenie vydané zákonne a dôvodne a predstavuje jedinú účinnú ochranu žalobkyne pred ohrozením exekúcie v prípade jej úspechu vo veci samej. Žalobkyňa tak navrhuje, aby odvolací súd odvolanie zamietol a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

9. K tomuto písomnému vyjadreniu podala žalobkyňa doplnenie (č. I. 217 spisu), v ktorom uviedla, že príjmy žalovanej 1. zo závislej činnosti nekorešponujú s hodnotou majetku, ktorý je na ňu aktuálne vedený ako jej výlučné vlastníctvo, o čom žalobkyňa predkladá potvrdenie Sociálnej poisťovne, o výške vymeriavacieho základu žalovanej 1. za obdobie od 2/2007 do 8/2013. K uvedenému podaniu žalobkyňa pripojila potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Dunajská streda z 16.3.2020.

10. Žalovaný 2. odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalovanej 1. podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že uplatnenú pohľadávku zo strany žalobkyne považuje za oprávnenú a má za to, že žalovaní sú povinní ju vrátiť spoločne. Tvrdenia žalovanej 1. považuje za účelové a zavadzajúce v snahe vyhnúť sa vysporiadaniu so žalovaným 2. a zároveň v snahe vyhnúť sa plneniu ich spoločných záväzkov. Z dôvodu životného štýlu žalovaného 2., o ktorom žalovaná 1. vedela a nevedela jej pokiaľ z neho profitovala (a profituje dodnes) bolo potrebné, aby bolo ich BSM zrušené. To však neznamena, že naďalej spolu nehospodárili a nenadobúdali majetok. Žalovaná 1. nikdy nebola v skutočnom pracovnom pomere. Vždy

bola vedená ako zamestnanec v rodinných firmách žalobkyne. Prácu skutočne nevykonávala. Žalovaná 1. bola informovaná o pôvode finančných prostriedkov z ktorých investovali do nehnuteľnosti, sama niektoré čiastkové pôžičky preberala od žalobkyne. Všetko v rámci veľmi dobrých a blízkych rodinných vzťahov. Počas väzobného stíhania žalovaného 2., sa manželské vzťahy medzi žalovanými od roku 2019 postupne zhoršovali. Ešte pred tým, ako žalovaná 1. podala žiadosť o rozvod, žalovaného 2. ubezpečovala, že čo sa týka majetku, korektne sa so žalovaným 2. rozdelí tak, ako boli vždy dohodnutí, že je to ich spoločné. Rovnako žalovanému prisľúbila, že časť ich spoločného majetku bude použitá na vrátenie pôžičiek matke, lebo žalovaná 1. vie, že aj ona musí tie peniaze vrátiť. Po odsúdení žalovaného 2. dňa 25.3.2019 sa žalovaná 1. začala vyjadrovať v tom zmysle, že sa nejedná o spoločné veci. Po rozvode žalovanému 2. žalovaná 1. oznámila, že všetko patrí jej a pôžičku má žalovaný 2. vyriešiť so svojou mamou ako chce. Žalovaná 1. začala vyvíjať aktivity, aby sa žalovaný 2. k žiadnemu svojmu majetku nedostal a rovnako aby pôžičky nebolo možné z čoho vrátiť. Preto bol žalovaný 2. nútený obrátiť sa niekoľkými žalobami na súd. Rovnako musela spraviť matka žalovaného 2. Je evidentný zámer žalovanej 1. vyhnúť sa plneniu akéhokoľvek záväzku voči žalobkyňi. Žalovaná 1. by mala vysvetliť, ako zamestnanec s minimálnou mzdou nadobudla a spravovala majetok v hodnote: 1. rodinný dom v U. + pozemky, luxusné zariadenie, spolu v hodnote cca 500.000,- Eur, 2. nehnuteľnosti v Y. v hodnote cca 800.000,- Eur, 3. obchodný podiel a majetok spoločnosti Diligens Telum s. r. o. v hodnote 500.000,- Eur, 4. vozidlo Porsche Cayenne 70.000,- Eur, 5. Omega hodinky s diamantmi v hodnote 30.000,- Eur atď. Nie vďaka úveru v H. F. vo výške 1.890.000,- Sk. Podľa žalovaného 2. z týchto skutočností jednoznačne vyplýva, že neodkladné opatrenie bolo vydané dôvodne a predstavuje jediný možný prostriedok, aby sa žalobkyňa dostala aspoň k časti peňazí, ktoré žalovaným požičala. Pretože pokiaľ súd skončí, žalovaná 1. všetko predá, lebo sa rada obklopuje luxusom, na ktorý minimálna mzda nestačí. Preto žalovaný 2. navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovanej 2. odmietol a napadnuté neodkladné opatrenie potvrdil.

11. K vyjadreniam žalobkyne a žalovaného 2. podala žalovaná 1. spoločné písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že namieta, že jej nebola doručená žaloba vrátane príloh. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má pritom obsahovať rovnaké náležitosti ako žaloba vo veci samej, pričom nie je možné opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy, čiže v tomto prípade na žalobu a jej prílohy, čo vzhľadom na to, že žalobkyňa v rozpore s ust. § 326 ods. 2 CSP nepripojila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobu s prílohami ako listiny, na ktoré sa odvoláva, je to samo o sebe dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná 1. zdôraznila, že nárok žalobkyne neuznáva v celom rozsahu preto, že nikdy so žalobkyňou žiadne ústne dohody o pôžičkách neuzavrela, žiadne peňažné sumy titulom pôžičiek od žalobkyne v hotovosti neprevzala a ak ústne zmluvy o pôžičkách uzavrel so žalobkyňou žalovaný 2. a prevzal od žalobkyne peňažné sumy titulom týchto pôžičiek, žalovaná 1. nemá o týchto skutočnostiach žiadnu vedomosť, pričom ak žalovaný 2. preberal na seba tieto záväzky aj v čase manželstva žalovaných, išlo by o individuálne záväzky žalovaného 2., nie o spoločné záväzky žalovaných ako vtedajších manželov. Ani trvanie manželstva, ani existencia, či neexistencia BSM počas trvania manželstva nespôsobujú, že prevzatím záväzku jedným z manželov, vzniká spoločný záväzok oboch manželov. Žalovaný 2. počas trvania manželstva so žalovanou 1. mohol bez jej súhlasu a vedomia platne uzavierať zmluvy o peňažných pôžičkách tak so žalobkyňou, ako aj s tretími inými osobami, avšak v žiadnom prípade tým nezaväzoval aj žalovanú 1. a nevznikol tým ani spoločný záväzok voči žalobkyňi. Žalobkyňa pritom tvrdí uzavretie zmlúv o pôžičkách, okrem rokov 2011 a 2013, aj v rokoch 2003 a 2006, t. j. v čase pred uzavretím manželstva žalovaných v roku 2007. Tvrdenia a argumenty žalobkyne smerujú výlučne len k majetku žalovanej 1. a k majetkovým vzťahom medzi žalovanými, nie k hmotnoprávnemu nároku vo veci samej, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Rovnako žalovaný 2. k nároku žalobkyne neuvádza ani jednu konkrétnu okolnosť, z ktorej by vyplývalo poskytnutie pôžičiek žalovanej 1. Aj tvrdenia žalovaného 2. smerujú výlučne k majetku žalovanej 1. a k údajne nevysporiadaným majetkovým vzťahom medzi ním a žalovanou 1. Tvrdenia žalovanej 1. o neexistencii ústnych a hotovostných pôžičkách sú negatívnymi skutočnosťami, ktoré sa z podstaty veci nedajú preukazovať, preto žalovaná 1. netvrdí žiadne skutočnosti, ktoré podliehajú dokazovaniu. Pre konanie o zaplatenie peňažnej sumy titulom pôžičiek je teda úplne nepodstatné, ako žalovaná 1. nadobudla svoj majetok. Takýmto spôsobom žalobkyňa nemôže prenášať svoje dôkazné bremeno na žalovanú 1. Žalovaná 1. pritom nadobudnutie svojho majetku vie riadne preukázať, avšak nie je právny dôvod, aby tak robila v konaní, v ktorom si žalobkyňa voči nej uplatňuje fiktívnu pohľadávku. Aj z dôvodu, že poskytnutie pôžičky preukazuje vždy veriteľ, v danej veci žalobkyňa, a teda dôkazné bremeno v tomto smere spočíva výlučne len na nej, musí byť nárok žalobkyne o to hodnovernejšie osvedčený, pokiaľ sa domáha

nariadenia neodkladného opatrenia. Žalovaný 2. sa ako žalobca domáha v spore sp. zn. 14C/358/2019 na Okresnom súde v Dunajskej Strede určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému - spoločnosti cww group s. r. o., v ktorej spoločnosti je žalovaná 1. jediným spoločníkom a konateľom. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol v tomto spore zamietnutý, pričom žalovaný 2. pripojil k svojmu odvolaniu v danej veci listinný dôkaz identický s listinným dôkazom, ktorý predložila žalobkyňa s podaním zo dňa 19.3.2020, a to potvrdenie Sociálnej poisťovne, pobočky Dunajská Streda zo dňa 16.3.2020 č. 10807-2/2020-DS. Niet žiadnej pochybnosti, že postup žalobkyne a žalovaného 2. je v konaní o zaplatenie sumy 972.755,68 Eur a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia koordinovaný a argumentačne zladený, a to s cieľom zablockovať majetok žalovanej 1. Žalovaná 1. poukázala na to, že žalobkyňou predložené potvrdenie Sociálnej poisťovne obsahuje osobné údaje žalovanej 1., pričom je otázne, kto požiadal o vydanie tohto potvrdenia a kam bolo doručované a kto toto potvrdenie prevzal. Podľa žalovanej 1. tak jej osobné údaje mohli byť poskytnuté nezákonne neoprávneným osobám, preto bude iniciovať prešetrenie tejto veci orgánmi činnými v trestnom konaní pre podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 Trestného zákona. Žalovaná 1. tak trvá na tom, že na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci neboli splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne podmienky, pričom neodkladné opatrenie nie je možné ponechať nariadené len z dôvodu, ktorý vyslovil súd prvej inštancie, že ak žalovaná 1. nemá úmysel nakladať so svojím majetkom, tak jej neodkladné opatrenie nemôže prekážať, nakoľko takéto odôvodnenie súdu nemôže obstať a je ústavne neudržateľné. Preto žalovaná 1. navrhuje, aby odvolací súd návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

12. K písomnému vyjadreniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný 2., pričom uviedol, že nárok žalobkyne považuje v celom rozsahu za dôvodný s tým, že žalovaná 1. koná tak, aby majetok nebol v prípade exekúcie dosiahnuteľný, o čom svedčí najmä to, že niektoré nehnuteľnosti napriek informatívnym poznámkam o prebiehajúcich súdnych konaniach previedla na tretie osoby. Jej konanie smeruje k tomu, aby sa nemusela podieľať na vrátení peňazí žalobkyne, ktoré si žalovaní od nej spoločne požičali. Žalovaná 1. počas spoločného spolužitia nikdy nepracovala a nenadobudla majetok v takej hodnote, aby si mohla dovoliť sama nadobudnúť majetky v takej hodnote ako vlastní. Všetky finančné prostriedky zabezpečil žalovaný 2., čiastočne zo svojich aktivít a čiastočne finančné prostriedky získali spolu predmetnou pôžičkou. Žalovaný 2. preto žiada napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

13. K doplňujúcemu podaniu žalobkyne a k vyjadreniu žalovaného, podala žalovaná 1. písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že podala Sociálnej poisťovni sťažnosť v súvislosti s poskytovaním jej osobných údajov neoprávnenej osobe. Zároveň sú skutočnosti súvisiace s neoprávneným poskytnutím jej osobných údajov preverované aj príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného 2., v jeho vyjadrení nie je k okolnostiam vzniku samotného nároku ani zmienka. Žalovaný 2. doposiaľ neuviedol ani raz žiadnu konkrétnu vecnú alebo časovú okolnosť týkajúcu sa vzniku pôžičiek (aké boli presné sumy jednotlivých pôžičiek, kedy a kde došlo k odovzdaniu a prevzatíu peňažných súm, aké boli dohodnuté podmienky vrátenia požičaných peňažných súm vrátane času splatnosti pôžičiek a pod.). Žalobkyňa ani žalovaný 2. neuvádzajú jedinou skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že žalobkyňa žalovanej 1. nejakú peňažnú sumu niekedy požičala. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/24/2020 zo dňa 26.5.2020 a dôvodila, že pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Strohé a ničím nepodložené tvrdenia žalobkyne nie je možné považovať za osvedčenie nároku na účely nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanej 1. zakázal nakladať s jej majetkom. Nárok, ktorý si žalobkyňa uplatňuje je fiktívny a žalovaná 1. od žalobkyne nikdy žiadne peňažné sumy titulom pôžičiek neprevzala. V nadväznosti na tvrdenia žalobkyne a žalovaného 2. o prevádzaní majetku žalovanou 1., žalovaná 1. podotkla, že poznámky o prebiehajúcich súdnych sporoch vyznačené na LV č. XXX a LV č. XXX sa týkajú iných súdnych sporov o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, iniciovaných žalovaným 2., ktoré žalovaná 1. považuje za účelové, aby žalovaný 2. mal možnosť dať vyznačiť na príslušných LV poznámky o prebiehajúcich súdnych sporoch. K prevodu nehnuteľností na spol. CUBER s. r. o. došlo pred podaním žaloby o zaplatenie 972.755,68 Eur. Z vyjadrení žalobkyne a žalovaného 1. vyplýva, že ich postup v konaní je dohodnutý a zladený za účelom zablockovať majetok žalovanej 1. na základe fiktívneho dôvodu, pričom neodkladným opatrením súd zakázal žalovanej 1. nakladať s jej významným nehnuteľným majetkom vrátane obchodného podielu, čím došlo k výraznému zásahu do práva žalovanej vlastniť majetok, ako aj práva podnikat' a uskutočňovať zárobkovú činnosť. Preto

žalovaná 1. trvá na tom, aby odvolací súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

14. Žalobkyňa podala k vyjadreniu žalovanej 1. a vyjadreniu žalovaného 2. písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že tvrdenia žalovanej 1. považuje za účelové v snahe jednak odvieť pozornosť od podstaty veci, ktorou je vrátenie pôžičky ako spoločného záväzku žalovaných a jednak v snahe vyhnúť sa splneniu uvedenej povinnosti. Skutočnosť, že žalovanej 1. nebola doručená žaloba vo veci samej vrátane príloh, nie je prekážkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko súd vyhodnotil návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a prílohy, ktoré žalobkyňa k nemu pripojila za dôvodný. Žalobkyňa pritom odkazom na žalobu vo svojom návrhu iba upozorňuje na to, že v predmetnej veci je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný už v rámci prebiehajúceho konania. Doteraz sa žalovaná 1. ani raz nevyjadrila k neopomenuteľnému dôvodu pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je preukázané nakladanie z jej strany s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom samostatných konaní medzi žalovanými v čase, keď vo vzťahu k nim bola v evidencii katastra nehnuteľností vyznačená poznámka o prebiehajúcich súdnych konaniach, ktorými je uplatňované vecné právo. Žalobkyňa tvrdí, že z finančných prostriedkov, ktoré požičala spoločne žalovaným, bol nadobudnutý spoločný majetok žalovaných, ktorý je toho času evidovaný ako výlučné vlastníctvo žalovanej 1. Nie je pravda, že argumenty žalobkyne smerujú vo vzťahu k majetku žalovanej 1., nakoľko argumenty žalobkyne smerujú k spoločnému majetku žalovaných, nakoľko účelom pôžičiek bolo nadobudnutie spoločného majetku a spoločné podnikanie. Žalobkyňa zhrnula, že doteraz je preukázaný blízky vzťah medzi sporovými stranami, keď žalovaný 2. je synom žalobkyne a žalovaná 1. je jej bývalá nevesta. Je preukázaná žalobkynina disponibilita s finančnými prostriedkami, ktoré sú predmetom žaloby. Minimálne jeden zo žalovaných považuje nárok žalobkyne za oprávnený a považuje ho za spoločný záväzok žalovaných. Je preukázané, že medzi žalovanými existujú nevyrovnané majetkové vzťahy, ktoré si ale založili oni sami a žalovaná 1. do nich vstúpila dobrovoľne. Žalovaná 1. nakladá s majetkom, ktorý je predmetom sporov medzi žalovanými a to napriek zápisu informatívnych poznámok o prebiehajúcich súdnych konaniach v katastri nehnuteľností, žalovaná 1. nevie, alebo nechce preukázať, akým spôsobom nadobudla majetok, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že jeho nadobudnutie bolo účelom pôžičiek podľa žaloby. Je preukázané, že zo závislej činnosti v pracovnom pomere žalovaná 1. nedosahovala taký príjem, aby ním kryla vlastné životné náklady, nieto ešte nadobudnutie majetku v hodnote niekoľko 100.000,- Eur. Preto žalobkyňa trvá na tom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

15. K vyjadreniu žalobkyne a vyjadreniu žalovanej 1., podal písomné vyjadrenie žalovaný 2., v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o predloženie potvrdenia o dosahovaných príjmoch žalovanej 1., tak táto počas ich spolužitia nikdy nepracovala, bola len formálne vedená ako zamestnanec v spoločnostiach, prostredníctvom ktorých žalovaný 2. a jeho rodina vykonávali podnikateľskú činnosť. Tvrdenia žalovanej 1. nie sú v súlade so skutočnosťou a dohodou žalovaných ako bývalých partnerov a manželov. Finančné pôžičky v celkovej výške 972.755,68 Eur boli poskytnuté žalovaným spoločne. O všetkých týchto pôžičkách žalovaná 1. vedela, súhlasila s nimi a niektoré aj sama preberala. Tieto finančné prostriedky použili žalovaní spoločne na účely nadobudnutia spoločného majetku. Konkrétne išlo o nadobudnutie pozemku v V., ktorý neskôr vymenili za pozemok v U., na ktorom žalovaní postavili dom, na ktorého stavbu im požičala tiež žalobkyňa. Ďalšie finančné prostriedky žalovaným požičala žalobkyňa na nadobudnutie obchodnej spoločnosti Diligens Telum s. r. o. a na rozbeh jej podnikateľskej činnosti. Ďalej im žalobkyňa poskytla finančné prostriedky na nadobudnutie nehnuteľností v kat. úz. Y.. O vlastníctvo nehnuteľností vedie žalovaný 2. so žalovanou 1. niekoľko súdnych sporov, v ktorých žiada, aby bol určený ako ich podielový spoluvlastník spoločne so žalovanou 1. Žalovaná 1. si je vedomá tej skutočnosti, že požičané finančné prostriedky od žalobkyne pochádzajú od tretích osôb a žalobkyňa ich tiež bude musieť vrátiť.

16. Žalovaná 1. podala k vyjadreniu žalobkyne a žalovaného 2. písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že ak žalobkyňa vyvodzovala dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj zo skutočností obsiahnutých v žalobe a jej prílohách, tak žalovaná 1. ako strana sporu, ktorej súd zakázal nakladáť s nehnuteľnosťami, má v zmysle čl. 9 CSP právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môže k nim zaujať svoje stanovisko. Žalovaná sa k otázke nakladania s nehnuteľnosťami vyjadrovala. Tiež argumentácia žalobkyne k preukázaniu nadobudnutia majetku žalovanou 1. je nepodstatná a právne bezvýznamná. Naopak žalobkyňa má preukázať, že žalovanej pôžičky skutočne poskytla.

17. Ďalej sa k vyjadreniu žalobkyne a žalovanej 1. vyjadril žalovaný 2., pričom uviedol, že vyjadrenie žalovanej 1. je účelové v snahe vyhnúť sa vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov. Časť pôžičky vo výške 790.000,- Eur bola žalovaným poskytnutá spolu s dohodnutým ročným úrokom vo výške 2% z uvedenej sumy počnúc dňom 1.9.2011, pričom predmetný úrok bol dohodnutý z dôvodu, že aj finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa použila na uvedenú časť pôžičky, boli poskytnuté s úrokom vo výške 2% ročne. Úrok vo výške 2% je úrokom dohodnutým medzi p. J. ako veriteľom a spoločnosťou Dan-Corp, s. r. o. (v tom čase K-R-VIKK s. r. o.). Hoci žalobkyňa získala od spoločnosti Dan-Corp s. r. o. finančné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom vo výške 5% ročne, tento bol v zmluve uvedený len formálne a v rámci blízkych rodinných vzťahov medzi sporovými stranami boli dohodnutí na úročení vo výške, ktorá zodpovedala úroku, s ktorým žalobkyňa finančné prostriedky získala od p. J.. Žalovaný 2. uviedol, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz (sp. zn. 27K/4/2020).

18. Žalovaná 1. podala k vyjadreniu žalovaného 2., písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že pokiaľ žalovaný 2. tvrdí, že časť pôžičky vo výške 790.000,- eur bola žalovaným poskytnutá s dohodnutým úrokom vo výške 2% ročne, tak samotná žalobkyňa v podanej žalobe tvrdí, že poskytla žalovaným peňažnú bezúročnú pôžičku v sume 982.755,68 Eur. Žalovaný 2. teda tvrdí vo svoj prospech skutočnosti, ktoré voči nemu netvrdí ani samotná žalobkyňa.

19. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní vo vzťahu k odvolaniu žalovanej 1. proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia nepodali.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1. je dôvodné, a preto je potrebné napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmeniť spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty žalovanej 1. predstreté v odvolaní, ako aj vyjadrenia strán v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť voči žalovanej 1. žalobkyňou požadované neodkladné opatrenie, spočívajúce v uložení zákazu žalovanej 1. nakladať s označenými nehnuteľnosťami a konkrétnym obchodným podielom tak, že tieto nemôže do právoplatného skončenia konania vo veci samej sp. zn. 8C/16/2019 predať, darovať, prenajímať, iným spôsobom scudziť, ani zaťažiť záložným právom, zriaďovať vecné bremená a dať ako zábezpeku.

22. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

23. Podľa § 343 ods. 1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriaďiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (3).

24. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

25. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej

úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

26. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle ust. § 324 ods. 3 CSP podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP.

27. Zabezpečovacie opatrenia má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh musí zamietnuť a to aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené.

28. Splnenie podmienky, že dosiahnutie účelu nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Podmienku podľa ust. § 324 ods. 3 CSP možno považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené, t. j. napríklad, ak navrhovateľ nebude uplatňovať svoje právo na peňažné plnenie od dlžníka (napr. pri určovacej žalobe, žalobe na nepeňažné plnenie a pod.), alebo sa nebude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Primárne musí súd identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje, keď zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie. V individuálnych okolnostiach prípadu nemožno vylúčiť aj nariadenie neodkladného opatrenia aj z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie pri uplatňovaní peňažnej pohľadávky, ak dosiahnutiu sledovaného účelu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bránia iné konkrétne dôvody, napr. ak dlžník nie je vlastníkom veci, práva, majetkovej hodnoty, na ktorej by bolo možné efektívne zriadiť záložné právo, prípadne rozhodujúce môže byť tiež poradie prípadného záložného práva.

29. Súd však nie je povinný, a to aj vzhľadom na skrátený a zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením. Navrhovateľ by preto v záujme vlastného procesného úspechu, mal už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Inak je potom nevyhnutným, aby súd jeho návrh, ktorým sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky zamietol, s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP.

30. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou vo veci samej zo dňa 6.12.2019 domáha voči žalovaným 1. a 2. zaplata peňažnej sumy 972.755,68 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z istiny od 1.1.2019 až do zaplata, a to titulom pohľadávky zo zmlúv o pôžičkách. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že má obavu, že prípadná exekúcia na uspokojenie jej vysokej peňažnej pohľadávky by mohla byť ohrozená, nakoľko žalovaná 1. nakladá so svojím nehnuteľným majetkom. Preto sa domáhala, aby bol žalovanej neodkladným opatrením uložený zákaz nakladať so svojím špecifikovaným nehnuteľným majetkom ako aj obchodným podielom. V podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 30.12.2019 žalobkyňa pritom neuvádza žiadne špecifické okolnosti, ktoré by bránili dosiahnutiu sledovaného účelu - odstránenia obavy z ohrozenia exekúcie pre vymoženie priznanej peňažnej pohľadávky, nariadením zabezpečovacieho opatrenia, na predmetných nehnuteľnostiach, či obchodnom podiele, ktorých vlastníkom je žalovaná 1. Požadovaný zákaz nakladať, sa pritom vzťahoval na nehnuteľnosti a obchodný podiel (majetkové právo) vo vlastníctve žalovanej 1.

31. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení síce v rámci právneho posúdenia veci uvádza a cituje ust. § 324 ods. 3 CSP, avšak otázkou, prečo v danom prípade nie je dôvodné sledovaný účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, neuvádza. Jedným a pritom zásadným odvolacím argumentom žalovanej 1. voči napadnutému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia bolo, že v prípade, ak by žalobkyňa hodnoverne osvedčila svoj nárok vo veci samej, mohol súd prvej inštancie nariadiť neodkladné opatrenie

len v prípade, že sledovaný účel nebolo možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, ktoré má vždy prednosť, preto mal súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, avšak súd prvej inštancie sa touto otázkou nezaoberal a neodôvodnil, prečo nemohol dosiahnuť sledovaný účel zabezpečovacím opatrením.

32. V danom prípade dospel odvolací súd k záveru odlišnému od súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o dôvodnosť nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. V predmetnej veci je nepochybné, že žalobkyňa sa domáha na žalovaných 1. a 2. zaplata peňažnej pohľadávky. Ide o vysokú peňažnú pohľadávku, preto by žalobkyňa mohla mať dôvodné obavy z ohrozenia prípadnej exekúcie, čím aj odôvodnila svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd je pritom toho názoru, že účel sledovaný žalobkyňou, je v tomto prípade možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, t. j. zriadením záložného práva na špecifikovaných nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej 1., prípadne aj na jej obchodnom podiele, za dodržania princípu proporcionality medzi výškou pohľadávky žalobkyne a hodnotou daných nehnuteľností, či obchodného podielu. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom žiadne individuálne okolnosti prípadu, ktoré by bránili dosiahnutiu ňou požadovaného účelu (odvrátenie ohrozenia exekúcie) zabezpečovacím opatrením neuviedla. To znamená, že aj keď by prípadne boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nebolo v predmetnej veci dôvodným ho nariaďovať, nakoľko sledovaný účel bolo možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle ust. 343 CSP. S poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva, bolo teda dôvodným, aby súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vzhľadom na uvedené bolo ďalej nadbytočným, aby sa odvolací súd zaoberal ostatnými odvolacími argumentmi žalovanej 1., týkajúcimi sa dôvodnosti nároku žalobkyne vo veci samej.

33. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

34. O prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa toto konanie bude končiť (§ 262 v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

35. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).